

27-01-2015

ఉదయము మారళి

ఓంశాంతి

“బాహ్విదాధి”

మధువనము

“మధురమైన పిల్లలారా - ఇట గెలువు - ఓటముల, సుఖి - దుఃఖముల ఆట, బాబా దుఃఖము నుండి ముక్కము చేస్తారు, కనుకనే తండ్రిసి ముక్కిదాత అని అంటారు ”

ప్రశ్న : - రాజు పదవి పాందేవాల గుర్తులు ఏఫి ?

సమాః :- అటువంటివాల జీవించే విధానమే వేరుగా ఉంటుంది. వాల మాటలు - చేతలు ఒకే విధముగా ఉంటాయి. పవిత్రత ఆధారము పైనే రాజుపదవి ప్రాప్తిస్తుంది. కనుక పవిత్రతకు గుర్తుగా ప్రకాశ కిరీటాన్ని చూపుతారు. ఆ కిరీటము కేవలము ఆత్మ మరియు శరీరము రెండూ పవిత్రముగా ఉన్న దేవతలకు మాత్రమే లభిస్తుంది.

ఓంశాంతి. ఓంశాంతికి అర్థము చాలా సింధారణమైనది. నేను ఆత్మను, నా స్వధర్మము శాంతి. మిగిలిన అందల స్పృతిని వదలి నన్ను మాత్రమే స్పృతి చేసినట్టుతే పతితుల నుండి పాపనముగా అవుతారని అనంతమైన తండ్రి తెలిపారు. ఆత్మ పతితమగుట వలన శరీరము కూడా పతితమైపోయింది. ఇప్పుడు మరలా ఆత్మ పాపనముగా అవ్యాపి. పతితపాపనులైన తండ్రిసి స్పృతి చేయుట వలన పాపనముగా అవుతారు. వారు సరాప్తత్తుల తండ్రి, గాంధిఫాదర్ పరమహిత పరమాత్మ అనగా సుమైమీనిలో (పరమాత్మ / Supreme Soul). మేము ఆత్మలము, మా తండ్రి ఆ సిరాకారులని భ్రమిమార్గములో తెలియదు, ఆత్మ అనగా పిమిటో తండ్రియే వచ్చి తెలియచేస్తారు. ఆత్మ మరియు శరీరము రెండూ ఉన్నాయి, ఆత్మ చిన్న నొక్కతములాంచీదని అందరూ అంటారు. కాని ఆత్మలో 84 జణ్ణల పాత్ర నిర్ణయింపబడి ఉందని ఎవ్వలికి తెలియదు. ఆత్మలమైన మనము ఇక్కడ ఈ రంగస్థలము లేక నాటకశాలలో పాత్ర అభినయనము చేయుటకు వచ్చామని ఇప్పుడు మీకు తెలుసు. అది మన నిజమైన ఇల్లు. అది ఆత్మకతండ్రి ఇల్లు. అక్కడే ఆత్మలమైన మనము కూడా ఉంటాము. ఇది ఆత్మక మరియు శాలిక ఇల్లు. వాస్తవములో ఆ శాంతిధామము ఆత్మల ఇల్లు. మరలా ఆత్మలు ఇక్కడకు రావలసి ఉంటుంది. కనుక ఈ శరీరము, ఆత్మలు ప్రవేశించి పాత్రాభినయము చేసే ఇల్లు. ఈ శరీరములో పాత్రాభినయనము చేసే ఆత్మయే ముఖ్యమైనది. ప్రపంచములోని వాలికి ఈ విషయాలు తెలియవు. తెలియచేసేవారు కూడా ఎవ్వరూ లేదు. పతితపాపనులని ఒక్క పరమహిత పరమాత్మనే అంటారు. ఇప్పుడు తండ్రి తెలియచేస్తున్నారు - ఆత్మ జిందుస్థరూపము. ఈ విషయాలు ఇతరులకు కూడా తెలియచేయాలి. అప్పుడు వారు కూడా స్వయాస్ని ఆత్మగా భావించి పతితపాపనులైన తండ్రిసి స్పృతి చేస్తారు. వారు పరమ ఆత్మ, ఇప్పుడు వారు పాపనముగా చేయుటకై పిమి చేస్తారు? తప్పక స్పృతి అనే యుక్తినే తెలియచేస్తారు. భగవంతుడైన గాంధిఫాదర్ను స్పృతి చేయిండసి అందరూ అంటారు. ఎందుకు స్పృతి చేస్తారు? స్పృతి చేయడము వలన పిమవుతుంది? పిమియు తెలియదు. వాలసి ముక్కిదాత అని కూడా అంటారు కాని ఎప్పుడు ఎలా ముక్కినిస్తారో తెలియదు. తండ్రినే దుఃఖమర్చ - సుఖమర్చ అని అంటారు కదా. కనుక తప్పక వచ్చి దుఃఖము నుండి ముక్కులను చేసి సుఖములోకి తీసుకెళ్తారు. ఈ ఆటనే సుఖి-దుఃఖాలు, గెలువు - ఓటముల ఆట. ఓటమి డ్యూరా సిఱ్పుఅణ్ణాన్ని కోల్పోతారు. మేము మహారాజులుగా ఉండేవారము, తర్వాత రాజుస్ని ఎలా కోల్పోయామో భారతపాసులకు

తెలియదు. ఇది 5 వేల సంవత్సరముల మాట. సత్కయుగములో ఈ లక్ష్మీనారాయణుల రాజ్యముండేచి. మరల ఆ రాజ్యము ఎక్కడికివోయింది, ఏమయ్యింది - ఇది కూడా ఇప్పుడే మీరు తెలుసుకున్నారు. ఆత్మ సతోప్రధానము నుండి సతో, రథి, తమోగుణములలోకి రావలసి ఉంటుంది. ఇందీషులో గోల్డ్ సెల్వర్ (బంగారు) సిల్వర్ (వెండి) కాపర్ (రాగి), ఐరన్ (జనుము) అను వదాలున్నాయి. మరలా సంగమయుగము వస్తుంది. అప్పుడు ఇనుపయుగపు వాత ప్రవంచము నూతనముగా తయారవుతుంది. ఇది కళ్ళణకాల సంగమయుగము. ఎందుకనగా మెట్లు బిగుతూ వచ్చాము కదా, కళలు తగ్గివితూ వస్తాయి, సుఖము నుండి దుఃఖములోకి తప్పక రావాల్సిందే. ఈ విషయాలస్తే బుట్టలో ధారణ చేయాలి. ఒకవేళ ఎవరైనా క్రొత్తవారు వస్తే వారు ఒక చిన్న బిడ్డతో సమానము. చిన్న పిల్లలకు చిత్రాలను చూపి నేర్చిస్తారు కదా. బుట్ట విషా ఉంది కదా. చిన్న పిల్లల అవయవాలు చిన్నవిగా ఉంటాయి, కనుక మాటల్లడలేరు. తర్వాత నెమ్మటి-నెమ్మటిగా అవయవాలు పెద్దవిగా అవుతాయి కనుక వివేకము కూడా పెరుగుతుంది. చదువు డ్యూరా వివేకము ఇంకా బాగా తయారవుతుంది. ఈ ప్రహంచ చలిత్త, భూగోళములు కూడా తెలుసులోనాలి కదా. గతములో ఏమేమి జిలగినవి? ఎలా రాజ్యము చేసేవారు మరియు ఎలా యుద్ధాలు జిలగాయి? ఇవస్తు తెలియచేయటకై పారశాలలో కూడా చలిత్త, భూగోళాలను చబివిస్తారు. ఆ హద్దులోని చలిత్త, భూగోళములను, హద్దులోని టీచర్లు చబివిస్తారు. ఈ తండ్రి బేహాద్ టీచరు, ఆ సర్వ రైఫ్లిష్టున తండ్రి బ్రింట్ తనువులో వచ్చి పూల్త జ్ఞానాన్ని ఇస్తారు. శివబాబా సిరాకారులు, వారు జ్ఞానాన్ని ఎలా ఇవ్వాలి? రాజయాగాన్ని ఎలా నేర్చాలి? వాలికి తమ శలీరపై లేదు. తండ్రి సన్మఖములో వచ్చి శ్రీమతమును ఇస్తారు, ఇందులో ప్రేరణ మాటే లేదు. ప్రేరణతో ఏది జరగడు. ఇప్పుడు తండ్రితో ఎవరైనా మాటల్లడినట్టుతే ఫినులో లేక హత్తాలలో సమాచారము వస్తుంది కదా. తండ్రి తప్పక వస్తారు కనుకనే వాలి జయింతిని కూడా ఆచలిస్తారు. ఆత్మ తప్పక శలీరములోనే వస్తుంది కదా. శివజయింతిని కూడా భారతదేశములోనే ఆచలిస్తారు, ఇతర భాండాలలో ఆచలించరు. శివుని పూజిస్తారు కాని శివజయింతి అర్థము గులంచి ఎవ్వలికి తెలియదు. శివబాబా, దేవతలు మొదలైనవారు ఎవరు ఉండి వెళ్ళారో వాలికి తర్వాత పూజ జరుగుతుంది.

నేను కల్ప-కల్పము, కల్పము యొక్క సంగమ యుగములో వస్తాను. మీకు స్ఫుర్తి ఆధిమధ్యంతముల జ్ఞానాన్ని పూల్తాగా తెలియచేస్తాను. నేనే జ్ఞానాగురుడను అని తండ్రి స్ఫుర్తయింగా చెప్పున్నారని ఇప్పుడు మీకు తెలుసు. చైతన్య బీజమైన తారణముగా పూల్త స్ఫుర్తి రూపి వ్యక్తము లేక త్రామా ఆధిమధ్యంతముల జ్ఞానము నాలో ఉంది. మీ ఆత్మలో కూడా జ్ఞానముంచి కదా. దానిని ఈ శలీరము డ్యూరా విసిపిస్తారు. ఎలాగైతే ఆత్మ కర్మంద్రియాల డ్యూరా వింటుందో అలా తండ్రి కూడా కర్మంద్రియాల డ్యూరా మీకు తెలిపిస్తారు. ఆ తండ్రియే సత్కమైనవారు, చైతన్యమైనవారు. వాలి మహిమ గానము చేయబడుతుంది కదా. ఇప్పుడు ఆత్మలోనే సంస్కారము ఉంటుందని ఆత్మ అవయవాల డ్యూరా మాటల్లడుతుంది, వింటుందని మీకు తెలుసు. కాని మనుషులకు ఇది తెలియని కారణముగా దేవతామానములోకి వచ్చి మాటల్లడారు. ఇప్పుడు తండ్రి చెప్పున్నారు - స్ఫుర్తయాన్ని ఆత్మగా భావించి నన్న ప్యుతి చేయండి. భక్తిమార్గములో ఓ పరమాత్మ! ఓ ప్రభు! అని పిలిచేబి ఒక ఆచారమైవితుంది. ఏమియు తెలియదు. శివలింగము యొక్క పెద్ద చిత్రాన్ని చూసి

దానినే స్వతి చేయడం ప్రారంభిస్తారు. ఇష్టుడు వారు అంత పెద్దగా లేరు. ఈ చిత్రములక్కు భక్తిమార్గములోనివి. తివుని వాస్తవ రూపము జిందు స్వరూపమని ఇష్టుడు మీరు నిరూపణ చేసి చెప్పగలరు.

ఇష్టుడు మనము ఈ రూపురేఖలు గల దేవతలుగా తయారవుతామని కూడా పిల్లలైన మీకు తెలిసింది. రూపురేఖలు వేరు వేరుగా ఉంటాయి కదా, కాని పదవిని చూడాలి. రాజ్య పదవిలోని వాల జీవన విధానము, కర్తృలు వేరుగా ఉంటాయి. వాల మాటలు, కర్తృలు సమానముగా(కథని, కరణి ఏక) ఉంటాయి. మేము భక్తిష్టుత్తులో ఇలా(లక్ష్మీనారాయణులుగా) అవుతామని ఇష్టుడు మీకు తెలుసు. చిత్రాలలో చూపబడుతున్న ప్రకాశము పవిత్రతా ప్రకాశము. అది దేవతలకు మాత్రమే లభిస్తుంది. వాల ఆత్మ మరియు శలీరము రెండూ పవిత్రముగా ఉంటాయి. హిసుక్షీస్తుకు కూడా ప్రకాశకిరిటమును చూపవచ్చు. ధర్మ స్థాపనార్థము వచ్చారు కనుక తప్పక పవిత్రముగా ఉంటారు. కాని వాల పవిత్రత వాల సమయము వరకే ఉంటుంది, తర్వాత అపవిత్రులుగా తప్పక కావాల్చిందే. ప్రతి మనిషి పవిత్రంగా, అపవిత్రంగా కావలనే ఉంటుంది. శివబాభా భారతదేశములోనే వస్తురసి మీకు తెలుసు కాని వారు వచ్చి ఎస్తి సంవత్సరాలయిందో ఎవ్వలికి తెలియదు. భారతదేశము స్వర్గముగా ఉండేబి అనగా వాలకి సంగమయుగములో తండ్రి తప్పక రాజయోగాన్ని నేళ్ల ఉంటారు, కర్తృ, వికర్త, అకర్తల గతిని తెలియజేసి ఉంటారు. దైవి రాజ్యము, ఆసులీ రాజ్యము అని వేటిని అంటారో కూడా తండ్రి కూర్చొని తెలియజేస్తారు. బ్రాహ్మణ వర్ణము(కులము) సర్వశ్రేష్ఠమైనది. కనుక ప్రజాపిత బ్రహ్మ తప్పక కావాలి కదా. వాలకి అనేకమంది పిల్లలుంటారు. ప్రజాపితకు సంతానము అలాగే జస్తించరు, మీరు దత్తు తీసుకోబడిన పిల్లలు. అలా కానట్లయితే ఇంతమంది కుమాలీ-కుమారులు ఎక్కడ నుండి వస్తారు? గురువులు కూడా దత్తు తీసుకుంటారు కదా. మేము ఘలానావాల శిష్టులమని చెప్పేరు. మీరు నా పిల్లలు అని తండ్రి పిల్లలను దత్తు తీసుకుంటారు. వారు బాబా, మీరు దాదా అని మీకు కూడా తెలుసు. ఆస్తి దాదా(తాత) గాలిది. ఈ బ్రహ్మను కూడా దత్తు తీసుకున్నారు. మిమ్ములను నోటి ద్వారా దత్తు తీసుకున్నారు. వీలలో ప్రవేశించి వీలని దత్తు తీసుకున్నారు, ఇది బాగా అర్థము చేసుకొని ధారణ చేయవలసిన విషయము. చిత్రాల గురించి తెలియజేసే అభ్యసము(ప్రాక్షీసు) కూడా చేయండి. అది కూడా భాగ్యము పై ఆధారపడి ఉంది. భక్తిష్టులో లేప్ప పదవి భాగ్యములో లేకుంటే ప్రయత్నము కూడా చేయరు.

బాబా తెలియజేస్తున్నారు - భలే వంటగబిలో పని చేస్తు కూడా ఈ బ్రాహ్మి ధలించి ఉండాలి. ఎవలకైనా వీరు బాబా అని తెలుపుతూ ఉండండి. బాబా, బాబా అని చెప్పటి వలన బుధియోగము జోడింపబడుతుంది. ఎవరు స్వయం స్వతిలో ఉంటారో, వారు ఇతరులకు కూడా బాబా స్వతిని కలిగిస్తూ ఉంటారు. తండ్రి పురుషార్థము(తండ్రిబిర్) చేయిస్తారు కాని భాగ్యములో లేకుంటే దాని పై గమనమే ఉంచరు. ధారణ కావాలి కదా. తండ్రిని, ఆస్తిని స్వతి చేయాలి. మన తండ్రి వచ్చి స్వర్గస్థాపన చేస్తారు. రావణుడు వచ్చి నరతాన్ని స్థాపన చేస్తాడు.

పిల్లలైన మీరు ఒకలకొకరు శివబాభా స్వతిని ఇష్టిస్తూ ఉండండి. ఇది అన్నింటికన్నా గొప్ప సేవ. దీని ద్వారా పతితులైన మీరు విషయములుగా అవుతారు. స్వతి తప్ప వేరే ఏ ఉపాయము లేదు. పతితపాపనులైన శివబాభా మూలవతనములో ఉంటారు, అది నిరాకార శివపురము, అక్కడే ఆత్మలు కూడా నివసిస్తాయి.

ఒకరు శివబాబా, మిగిలినవారు నిండినామములు. ఆత్మలషైన మనము వాలి పిల్లలము, ఆ హరమాత్మ మన తండ్రి. ఆత్మలు చిన్నవిగా, పెద్దవిగా కావు. హరమాత్మ కూడా పెద్దగా ఉండరు. తేవలము సలీరము చిన్నవిగా, పెద్దవిగా అవుతుంది. “ఓ గాడ్ఫిండర్” అని దుఃఖములో ఎవలని స్ఫురి చేస్తారో ఆ తండ్రి వచ్చి ఉన్నారని అందరికి తెలయచేయండి. స్క్రేషన్స్ట్రోట్ తండ్రి వచ్చి ఇస్తారు. ఓ భగవంతుడా, ఓ రామా అని వాలనే దుఃఖములో పిలుస్తారు. మరణించే సమయములో కూడా వాలని స్ఫురి చేస్తారు. ఇప్పుడు మీరు కూడా భగవంతుని స్ఫురి చేయండని చెప్పారు. ఈ అంతిమ జన్మలో గృహస్థ వ్యవహరములో ఉంటూ కమలపుష్ట సమానముగా పవిత్రులుగా అయ్యి పవిత్ర ప్రపంచాశికి మాలికులుగా అవుతారు. అమరలోకము పవిత్రలోకము. ఇటి మృత్యులోకము, అపవిత్రలోకము. మేము దేవతలుగా ఉండేవారము, తర్వాత త్థల్మియులుగా అయ్యాము, ఇప్పుడు బ్రాహ్మణులైనాము మరలా దేవతలమపుతామని బ్రాహ్మణ కులభూషణలకు తెలుసు. నరుని నుండి నారాయణునిగా కావడమే మీ ముఖ్యలక్ష్మము మరియు ఉధోశ్మము. ఆ చదువులో ఎన్ని తరగతులు చదువలసి ఉంటుంది! ఇక్కడ ఒకే విషయము ఉంది. తేవలము యోగములో సమయము పడుంది. చదువులో అయితే 3 రోజులలో చురుకుగా తయారవుతారు. కాని పతితుల నుండి పాపనముగా కావడంలోనే శ్రమ ఉంది. స్ఫురి ద్వారానే పాపము సమాప్తమవ్వాలి. కనుక ఎన్నో భిన్నషైన పద్ధతులలో తెలయచేస్తూ ఉంటారు. జ్ఞానమంతా ఒక్కటి, ఇందులో కొత్తదేశుంది? అని మనుష్యులు అంటారు. ఇటి కొత్త విషయమని వాలకి తెలయనే తెలయదు. తండ్రిని బాబాను స్ఫురి చేయుటలోనే మాయ విఘ్నాలు వేస్తుంది. తుఫానులు వచ్చినట్టుతే పడిపోతారు. కామము మహాశత్రువు. ఒక్కసాలిగా ఎముకలు విలగిపోతాయి. మరలా స్థిరముగా నిలబడుటకు 2 - 3 సంవత్సరములు కావాలి. అయినష్టటికి అంత బాగా లేచి నిలబడలేరు. చాలా పెద్ద శిశ్చ పడుంది. ఒక్కసాలిగా చూర్చినిపితారు. తర్వాత ఉన్నతపదవిని పాండలేరు. ఇందులో ఇతరులకు తెలయచేసేవారే ఒకవేళ పడిపోయినట్టుతే సర్వనాశనమైపోతుంది. రాషుదుర కూర్చునేస్తుంది. పై నుండి మనుష్యులు వేగముగా క్రింద పడినట్టుతే వారు మరలా జీవిస్తారనే ఆన ఉండదు, కొన్ని సమయాలలో అవటివాలగా, కుంటివారుగా అవుతారు, లేకుంటి మరణిస్తారు. వికారాలకు వశమయ్యే వాలి పరిస్థితి కూడా ఇలాగే ఉంటుంది. తండ్రి చెప్పారు - ఇదేమిటి, నేను పాపనముగా చేయుటకు వచ్చాను, మీరు మరలా ఈ వ్యాపారము చేస్తున్నారు! చాలా పెద్ద దెబ్బ తింటారు. జ్ఞానాన్ని తెలయజేస్తూ ఉంటారు కాని ఆ స్థానము లభించదు. నేను చాలా పెద్ద అవస్థ చేశాను. ఇటి అతి పెద్ద అవస్థ అని లోపల మనసు తింటూ ఉంటుంది. కాను వికారమునకు వశమవ్వటము వలన చాలా పెద్ద శిశ్చ లభిస్తుంది. ఇంటిలో ఒకవేళ పుత్రుడు చెడు పశి చేసినట్టుతే తర్వాత పూర్తి జీవితమంతా దాని ప్రభావము ఉంటుంది. మరణించే సమయములో కూడా ఆ పాపము జ్ఞాపకము వస్తూ ఉంటుంది. పిల్లలు దేవంభమానములోకి వచ్చి ఎలాంటి ఉల్లా(తప్ప) కర్మలు చేయరాదు. చాలా చెడు పనులు చేస్తూ ఉంటారు. అవి తండ్రికి తెలయచేయనందు వలన పాపము ఇంకా నూరు రెట్లు అవుతుంది. వికర్తలు వ్యధి అవుతూ ఉంటాయి.

మీరు ఈశ్వరీయ సంతానము, నోటి నుండి సదా రత్నాలే వెలువడాలి. ఎప్పుడూ కలిన వచనములు వెలువడరాదు. బాబా చెప్పిన్నారు - మీ నోటి నుండి ఎప్పుడూ కలినషైన శబ్దాలు రాకూడడు. మీ నడివడికలు

చాలా రాయల్గా ఉండాలి. మీరు ఈశ్వరీయ సంతానము. శివపంశి బ్రహ్మకుమారు - బ్రహ్మకుమారీలు. ఆత్మలందరూ శివపంశియులే. జి.కెలకు వేరు వేరు వేర్లు ఉన్నాయి. ఆత్మనేతే ఆత్మ అనే అంటారు. శలీరము వేరు మార్పు చెందుతుంది. క్రమా అనుసారముగా తండ్రి వేరు శివుడు. భలే శలీరమును ఆధారముగా తీసుకుంటారు అయినప్పటికీ ఆత్మనే ఉంటుంది. వేరు ఉండటానికి ఇది వాలి శలీరము కాదు. మంచిది.

మధురాతి మధురమైన ఆత్మక పిల్లలకు మాత - పిత, బాపుడాడాల ప్రియస్మృతులు మఱయి గుణమాఖ్యంగీ ఆత్మక ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము:-

1. మేము ఈశ్వరీయ సంతానము, మా నోటి నుండి ఎప్పుడూ ఏ కలిన వచనములు వెలువడుాదు, సదా జ్ఞానరత్నాలే వెలువడాలి, నడవడికలు చాలా రాయల్(క్రేష్ణము)గా ఉండాలని సదా స్ఫురితి ఉండాలి.
2. దేవశిలమానానికి వశమై ఏ ఆజ్ఞను ఉల్లంఘించరాదు. ఈ అంతిమ జన్మలో కమలపుప్ప సమానముగా పవిత్రులై పవిత్ర ప్రపంచానికి అధిపతులుగా అవ్యాపి.

వరదానము:- “ “నేను, నాటి”ని సమాప్తము చేసి సమానత లేక సంపూర్ణతను అనుభూతము చేయు సత్యమైన త్యాగీ భవ”

ప్రతి సెకండు ప్రతి సంకల్పములో ‘బాబా, బాబా’ అని గుర్తుండాలి. మైపన్(నాటి) సమాప్తమైవిషాలి. నేను లేకుంటే నాది కూడా ఉండదు. నా స్వభావము, నా సంస్కారము, నా పని లేక నా డ్రూటీ, నా వేరు, నా కీల్తి..... ఎప్పుడైతే ఇవన్ని(నేను, నాటి) సమాప్తమైవిషితాయో అదే సమానత లేక సంపర్చత. వీటిని త్వాగుము చేయటి చాలా పెద్ద సూత్ర త్వాగుము. ఈ మైపన్ అనే అశ్వాస్ని అశ్వమేధ యజ్ఞములో స్తావహి చేయండి. అప్పుడు అంతిమ ఆహాతి పడ్డుంది. విజయ భంకాలు మోసుతాయి.

స్తోమి :“ “హోజి” అంటూ సహాయాగమనే చేతిని చాచుట అనగా ఆశీర్వాదాల మాలను ధరించుట”

అప్పుక్క స్తుతిని అసుభివము చేయటకు విశేషమైన ప్రశాంతి

27. ఏ విధిమైన భాశితరము లేక బరువు ఉంటే ఆక్షిక ఎస్టర్న్‌డైస్(వైయాహము) చేయండి. ఇప్పటికిప్పటి ఉర్దూయైరులు ఉన్న స్థాని స్వరూపధార్యలై స్థాని స్థితిలో పాత్ర చేయండి. ఇప్పటికిప్పటి ఆశాల ఫలస్థాలై ఆశాల వత్సరోగులై ఉన్న రూపమును ఉన్నభము చేయండి. ఇప్పటికిప్పటి భరతాశాయలై మాలవత్సర వేసులుగా ఉన్నభము చేయండి. ఈ ఎస్టర్న్‌డైస్తో ప్రత్యేకితరు. బరువంతో రమాష్ట్రోవితుంది.